

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/763

z dnia 2 maja 2017 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego pochodzących z Republiki Korei

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Środki tymczasowe**

- (1) W dniu 16 listopada 2016 r. Komisja Europejska („Komisja”) nałożyła, rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/2005⁽²⁾ („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”), tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz do Unii niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego („LWTP”) pochodzących z Republiki Korei („państwo, którego dotyczy postępowanie”).
- (2) Dochodzenie wszczęto w dniu 18 lutego 2016 r.⁽³⁾ w następstwie skargi złożonej w dniu 4 stycznia 2016 r. przez stowarzyszenie europejskich producentów papieru termoczułego („ETPA” lub „skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej produkcji unijnej niektórych rodzajów LWTP.
- (3) Jak wskazano w motywie 14 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

1.2. Dalsze postępowanie

- (4) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których nałożono tymczasowe cło antydumpingowe („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), trzy zainteresowane strony przedłożyły pisemne oświadczenia przedstawiające ich opinie w sprawie tymczasowych ustaleń. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się w formie ustnej.
- (5) Grupa Hansol i ETPA wniosły o interwencję rzecznika praw stron w postępowaniach handlowych („rzecznik praw stron”). Podczas przesłuchań, które odbyły się w dniu 13 grudnia 2016 r. oraz w dniu 2 marca 2017 r., grupa Hansol powróciła do kwestii omówionych podczas przesłuchania w dniu 10 marca 2016 r. (tj. kwestii zwolnienia z obowiązku udzielania odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu skierowanym do kilku powiązanych przetwórców) i zakwestionowała metodykę zastosowaną do obliczenia dumpingu i szkody. Podczas przesłuchania w dniu 22 marca 2017 r. grupa Hansol odniosła się do niektórych kwestii dotyczących obliczeń dumpingu i zaproponowała zmianę formy środków. Podczas przesłuchania w dniu 24 stycznia 2017 r. ETPA wyraziło zaniepokojenie kwestiami poufności, a także zakwestionowało wnioski grupy Hansol dotyczące zakresu produktu i poziomu poparcia dla środków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2005 z dnia 16 listopada 2016 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego pochodzącego z Republiki Korei (Dz.U. L 310 z 17.11.2016, s. 1).⁽³⁾ Dz.U. C 62 z 18.2.2016, s. 7.

- (6) Po wprowadzeniu środków tymczasowych Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Komisja poinformowała wszystkie strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antidumpingowe na przywóz do Unii LWTP pochodzącego z Republiki Korei (ujawnienie ostatecznych ustaleń). Wszystkim stronom wyznaczono termin, w którym mogły zgłaszać uwagi na temat ujawnienia ostatecznych ustaleń. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń dokonano dalszych zmian w obliczeniach dumpingu i szkody; zmiany te zostały podane do wiadomości stron, którym wyznaczono termin na przedstawienie uwag (dodatkowe ujawnienie ostatecznych ustaleń). Następnie wszystkim stronom wyznaczono termin, w którym mogły zgłaszać uwagi na temat zmiany formy środków.
- (7) Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach uwzględnione.

1.3. Produkt objęty postępowaniem i produkt podobny

1.3.1. Produkt objęty postępowaniem

- (8) Jak określono w motywie 15 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, produktem objętym postępowaniem jest lekki papier termoczuły o wadze 65 g/m² lub mniejszej; w rolkach o szerokości 20 cm lub większej, wadze rolki (wraz z papierem) wynoszącej 50 kg lub więcej i średnicy rolki (wraz z papierem) wynoszącej 40 cm lub więcej („duże rolki”), z powłoką bazową lub bez niej z jednej lub z obu stron, powleczony termoczułą substancją (tj. mieszaniną formownika koloru i wywoływacza koloru, które mieszają się pod wpływem ciepła i tworzą obraz) po jednej lub obu stronach, oraz z warstwą zewnętrzną lub bez niej, pochodzący z Republiki Korei, obecnie objęty kodami CN ex 4809 90 00, ex 4811 90 00, ex 4816 90 00 oraz ex 4823 90 85.

1.3.2. Wnioski dotyczące zakresu produktu

- (9) Grupa Hansol ponowiła swój wniosek o wyłączenie z zakresu produktu LWTP bez zawartości fenoli ze względu na to, że Komisja nie dokonała właściwej oceny szeregu czynników. Według grupy Hansol LWTP bez zawartości fenoli oraz inne rodzaje tego produktu charakteryzują się różnym składem chemicznym, różnymi procesami produkcyjnymi i odmiennym postrzeganiem przez konsumentów.
- (10) W odniesieniu do składu chemicznego strona ta stwierdziła, że LWTP bez zawartości fenoli i LWTP zawierający fenole charakteryzują się bardzo różnym składem chemicznym, ponieważ z regulacyjnego punktu widzenia są one traktowane w różny sposób na unijnym rynku, w zależności od wywoływacza wykorzystywanego do ich produkcji. Należy jednak zauważyć, że jedynie bisfenol A („BPA”), czyli jeden z wielu możliwych wywoływaczy zawierających fenole, został niedawno zakazany w Unii (zakaz stanie się skuteczny w 2020 r.), oraz, że odrębne traktowanie pod względem prawnym nie dotyczy wszystkich pozostałych wywoływaczy zawierających fenole. Rzekome bardziej rygorystyczne traktowanie dwóch wywoływaczy zawierających bisfenol nie dowodzi, że wszystkie związki fenolowe i bisfenole stosowane jako wywoływacze są różne od innych wywoływaczy koloru. Należy ponadto zauważyć, że chociaż wywoływacz ma kluczowe znaczenie, to jest on tylko jedną z wielu rodzajów substancji chemicznych niezbędnych do produkcji LWTP. Co więcej, w dokumentach nie ma żadnego dowodu potwierdzającego, że LWTP zawierający BPA został już zakazany w niektórych państwach członkowskich. W związku z tym stwierdza się, z rzeczowego punktu widzenia, że LWTP zawierający fenole i LWTP bez zawartości fenoli nie mają różnego składu chemicznego. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (11) W odniesieniu do procesów produkcji strona stwierdziła, że nie ma możliwości produkowania LWTP bez zawartości fenoli i LWTP bez zawartości BPA na tej samej linii produkcyjnej. W toku dochodzenia wykazano jednak, że z technicznego punktu widzenia możliwe jest wytworzenie LWTP zawierającego fenole i LWTP bez zawartości fenoli na tej samej linii produkcyjnej, choć w różnych partiach, i że producenci unijni stosują taką metodę.
- (12) Jeżeli chodzi o postrzeganie produktów przez klientów, strona stwierdziła, że konsumenci są świadomi obecności bisfenoli w LWTP. Ponadto grupa Hansol stwierdziła, że amerykański producent LWTP rozpoczął produkcję LWTP bez zawartości fenoli w odpowiedzi na popyt ze strony klientów oraz że sieć supermarketów w Unii wyraziła obawy co do rodzaju wywoływacza stosowanego w LWTP. Jednak pomimo możliwych różnych preferencji konsumentów, w ujęciu ogólnym z punktu widzenia popytu wszystkie rodzaje produktów są względem siebie wymienne (bez konieczności dokonywania jakichkolwiek zmian przez użytkowników końcowych) i konkurują ze sobą.

- (13) Grupa Hansol stwierdziła również, że dostępność Pergafastu 201 (wywoływacz barwnika bez zawartości fenoli) jest ograniczona oraz że występuje znaczna różnica w cenie między LWTP zawierającym fenole i LWTP bez zawartości fenoli, mając na uwadze ceny zakupu płacone przez dwa przedsiębiorstwa w Unii powiązane z grupą Hansol.
- (14) Ze względu na istnienie wielu rodzajów wywoływaczy rzekoma ograniczona dostępność tylko jednego konkretnego rodzaju – Pergafastu 201 – którego zresztą grupa Hansol wydaje się nie stosować, nie ma znaczenia, ponieważ istnieją inne alternatywne rozwiązania. Na przykład w 2015 r. komitety Europejskiej Agencji Chemikaliów, a mianowicie Komitet ds. Oceny Ryzyka („RAC”) oraz Komitet ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych („SEAC”), uznały, że istniało wówczas około 10 realnych rozwiązań alternatywnych wobec bisfenolu A stosowanego przy produkcji papieru termoczułego, oraz że pojawiały się nowe obiecujące alternatywy⁽¹⁾. Oczekuje się, że dostawcy wywoływaczy chemicznych dostosują się do zakazu stosowania BPA, o którym mowa w motywie 10, oraz do wygaśnięcia patentu na Pergafast 201 do 2019 r.
- (15) W odniesieniu do rzekomej różnicy cen oczywiste jest, że produkt będący przedmiotem dochodzenia antydumpingowego obejmuje różne rodzaje z różnych przedziałów cenowych. Ta różnica cen nie jest jednak sama w sobie wystarczająca do rozpatrywania różnych rodzajów jako odmienne produkty do celów zdefiniowania produktu będącego przedmiotem dochodzenia antydumpingowego, o ile różne rodzaje produktu mają te same podstawowe właściwości i konkurują ze sobą, co ma miejsce w tym przypadku. W każdym razie, wszelkie elementy wpływające na ceny są uwzględniane do celów porównania cen. Grupa Hansol potwierdziła, że istnieją znaczne różnice cen między LWTP bez zawartości fenoli i LWTP zawierającym fenole (na podstawie cen zakupu powiązanych z nią przetwórców w Unii), co miałyby rzekomo wskazywać, że są to różne produkty. W tym względzie ogólne ustalenie zawarte w motywie 113 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którym jednostkowe ceny sprzedaży LWTP bez zawartości fenoli obniżyły się w mniejszym stopniu niż jednostkowe ceny sprzedaży LWTP zawierającego fenole, nie może zostać podważone na podstawie cen zakupu dwóch przedsiębiorstw w Unii powiązanych z grupą Hansol, które reprezentują niewielką część konsumpcji w Unii.
- (16) Grupa Hansol początkowo twierdziła, że LWTP bez zawartości fenoli nie powinien być objęty dochodzeniem, ze względu na to, że LWTP bez zawartości fenoli nie jest ani produkowany w Republice Korei, ani z niej wywożony. W tym względzie stwierdzono, że ze strony internetowej grupy Hansol wynika, że grupa ta ma w swojej ofercie LWTP bez zawartości bisfenolu oraz LWTP bez zawartości BPA.
- (17) Grupa Hansol stwierdziła również, że Komisja niesłusznie zbyt szeroko zdefiniowała zakres produktu, ponieważ będzie to hamować przyszły rozwój technologiczny. W szczególności strona ta utrzymywała, że katalogi skarżących nie obejmują LWTP o wadze mniejszej niż 44 g/m², powtarzając argument, o którym mowa w motywie 20 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że tego rodzaju LWTP powinny zostać wyłączone z zakresu produktu.
- (18) Powyższy argument nie został poparty żadnymi dowodami. Po pierwsze, nic w dokumentach nie wskazuje na to, że LWTP o wadze mniejszej niż 44 g/m² charakteryzuje się innymi właściwościami fizycznymi, technicznymi i chemicznymi oraz zastosowaniami, postrzeganiem przez konsumentów, kanałami dystrybucji, procesem wytwarzania i kosztami produkcji niż pozostałe LWTP, lub że nie jest wymienny. Po drugie, nie istnieje żadna bariera techniczna, która uniemożliwia producentom produkcję LWTP o wadze mniejszej niż 44 g/m². W istocie, jeden producent unijny sprzedaje obecnie LWTP o wadze 42 g/m². Po trzecie, nie istnieje wyraźna linia podziału, jeśli chodzi o gramaturę. W produkcji papieru termicznego uwzględnia się tolerancję pod kątem masy. Jest na przykład możliwe, by papier wprowadzany do obrotu jako papier o wadze 45 g/m² ważył w rzeczywistości nieco mniej lub by papier wprowadzony do obrotu jako papier o wadze 44 g/m² ważył więcej niż wskazano. Argument ten został zatem odrzucony.

1.3.3. Wniosek

- (19) W związku z powyższym wnioski dotycząc produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego przedstawione w motywach 16–24 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostały potwierdzone.

2. DUMPING

2.1. Wartość normalna

- (20) Jak wyjaśniono w motywie 12 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w skład grupy Hansol wchodzi koreańscy producenci eksportujący Hansol Paper i Artone. W przypadku Artone istniały dwa rodzaje produktu niesprzedawane na rynku krajowym lub niecharakteryzujące się reprezentatywną sprzedażą krajową.

⁽¹⁾ RAC i SEAC, dokument referencyjny dotyczący opinii w sprawie załącznika XV do dossier zawierającego propozycje ograniczenia 4,4'-izopropylidenodifenolu (bisfenol A; BPA) z 4 grudnia 2015 r., dostępny pod adresem: <http://echa.europa.eu/documents/10162/d52d2c6b-2f1c-4ddf-bb44-4e3e42ea1820>, s. 356-358.

W odniesieniu do tych dwóch rodzajów produktu wartość normalną obliczono, zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie kosztów produkcji ponoszonych przez Artone (zob. motywy 34–36 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych). Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń grupa Hansol stwierdziła, że przy określaniu wartości normalnej dla tych dwóch rodzajów produktu Komisja powinna była wykorzystać ceny innego producenta – Hansol Paper – zamiast konstruować wartość normalną na podstawie kosztów produkcji ponoszonych przez Artone. Ten zarzut powtórzono po ujawnieniu ostatecznych ustaleń.

- (21) Zarzut ten został odrzucony, ponieważ Komisja ustaliła, że struktura kosztów i ceny sprzedaży Artone znacznie różniły się od odpowiadających im wartości w Hansol Paper. Ponadto w przypadku jednego z tych dwóch rodzajów produktu sprzedawanych przez Hansol Paper wielkość sprzedaży na rynku krajowym uznano za niereprezentatywną. W związku z tym Komisja potwierdziła, że w tych okolicznościach bardziej stosowne jest, aby wartość normalna dla tych rodzajów produktu była obliczona w oparciu o koszt produkcji Artone powiększony o uzasadnione koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne („SG&A”) oraz kwotę zysku, zgodnie z pierwszą opcją określoną w art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

2.2. Cena eksportowa

- (22) W uwagach dotyczących ujawnienia tymczasowych ustaleń grupa Hansol z dwóch powodów zakwestionowała uwzględnienie małych rolek w obliczeniach dumpingu. Po pierwsze, wielkość sprzedaży dużych rolek stronom niepowiązanym byłaby znacząca i w związku z tym obliczenie na podstawie tej sprzedaży byłoby reprezentatywne. Po drugie, produkt w małych rolkach nie jest produktem objętym postępowaniem.
- (23) Jak wyjaśniono w motywach 25 i 37 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, znaczna większość (75–85 %) sprzedaży unijnej dokonywanej przez Hansol Paper i Artone obejmowała sprzedaż na rzecz powiązanych podmiotów przeznaczoną do przetworzenia na małe rolki. Biorąc pod uwagę znaczące ilości dużych rolek, które zostały przetworzone na małe rolki, a dopiero potem odsprzedane klientom niepowiązanym, Komisja utrzymuje, że w obliczeniach nie można było pominąć małych rolek. W związku z tym uzasadnione było, by w przypadku sprzedaży dużych rolek stronom powiązanym w celu przetworzenia na małe rolki cena eksportowa została ustalona na podstawie ceny, po której produkty przywożone i przetwarzane były po raz pierwszy odsprzedane niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.
- (24) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń grupa Hansol ponowiła sprzeciw wobec uwzględnienia małych rolek przy obliczaniu dumpingu. Nie wysunięto jednak żadnych nowych argumentów.
- (25) Grupa Hansol skrytykowała ponadto fakt, że, co się tyczy sprzedaży za pośrednictwem powiązanych stron, margines dumpingu obliczono w oparciu o dane pochodzące od jednego powiązanego przetwórcy, a nie w oparciu o dane pochodzące od wszystkich czterech powiązanych przetwórców.
- (26) W związku z tym należy podkreślić następujące kwestie. W dniu 19 lutego 2016 r. grupa Hansol zwróciła się do Komisji o całkowite zwolnienie trzech spośród czterech powiązanych przetwórców z obowiązku udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. W dniu 23 lutego 2016 r. Komisja przyjęła ten wniosek i jednocześnie wyraźnie zastrzegła sobie prawo do złożenia dalszych zapytań/wniosków o udzielenie informacji, gdy będzie to konieczne, w odniesieniu do tych trzech powiązanych innych przetwórców. W dniu 7 marca 2016 r., po przeprowadzeniu dalszej analizy informacji przedstawionych przez grupę Hansol podczas spotkania, które odbyło się w dniu 22 lutego 2016 r., Komisja zwróciła się do tych trzech powiązanych przetwórców o odpowiedzi na pytania zawarte w zmienionym kwestionariuszu, który m.in. zawierał prośbę o przekazanie danych dotyczących kosztów przetwarzania i odsprzedaży małych rolek. W dniu 8 marca 2016 r. grupa Hansol złożyła wniosek o przesłuchanie z udziałem rzecznika praw stron, które odbyło się w dniu 10 marca 2016 r. Wniosek ten uzasadniła powtórnym żądaniem zwolnienia trzech powiązanych przetwórców z obowiązku udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz zaznaczyła, że nie może zrozumieć „dlaczego Komisja (żąda) danych dotyczących kosztów i sprzedaży produktu nieobjętego postępowaniem oraz w jaki sposób dane te mogą być miarodajnie wykorzystane w toku obecnego dochodzenia”. Stanowisko to zostało powtórzone podczas przesłuchania.
- (27) Rzecznik praw stron zasugerował wypracowanie kompromisu między służbami Komisji i zainteresowaną stroną w kwestii sposobu weryfikacji czy ilość danych, identyfikowalność i konstrukcja ceny eksportowej opartej na sprzedaży małych rolek były istotne dla dochodzenia oraz zasugerował wstępną wizytę weryfikacyjną na terenie czwartego importera powiązanego, w odniesieniu do którego nie żądano zwolnienia, aby sprawdzić

prawidłowość powyższych wyjaśnień złożonych przez stronę oraz, jeżeli wynik tej weryfikacji okazałby się pozytywny, ograniczyć do tej strony dochodzenie w zakresie konstruowania ceny eksportowej dotyczącej sprzedaży małych rolek przez grupę Hansol. W nawiązaniu do tych sugestii Komisja rozważyła, w jaki sposób można zmniejszyć obciążenia dla powiązanych przetwórców oraz w jaki sposób ustalić identyfikowalność sprzedaży małych rolek i przywozu dużych rolek.

- (28) Po pierwszym przesłuchaniu w marcu 2016 r., a następnie kontroli na miejscu Komisja ustaliła, co następuje. Po pierwsze, spośród czterech przetwórców powiązanych, jeden przetwórcza powiązany nabywał zdecydowanie najmniej dużych rolek do przetworzenia od innych, nie pochodzących z Korei i niepowiązanych producentów dużych rolek (tj. mniej niż 25 % zakupów dużych rolek tego przetwórcy). Po drugie, ten sam powiązany przetwórcza nabywał od grupy Hansol największą ilość dużych rolek w celu przetworzenia na małe rolki. Po trzecie, ten sam powiązany przetwórcza reprezentował większość sprzedaży dużych rolek dokonywanej przez grupę Hansol na rzecz powiązanych przetwórców w Unii oraz odpowiadał również za największą ilość odsprzedaży dużych rolek na rzecz niezależnych klientów. Wreszcie, jego wielkość sprzedaży małych rolek niepowiązanym klientom również była znacznie wyższa od odpowiadających wielkości odnotowanych przez wszystkich czterech powiązanych przetwórców, z wyjątkiem jednego. Ten ostatni przetwórcza został jednak zakupiony dopiero w drugiej połowie okresu objętego dochodzeniem, a zatem był mniej reprezentatywny.
- (29) W tym kontekście Komisja zdecydowała oprzeć swoje ustalenia w odniesieniu do sprzedaży grupy Hansol za pośrednictwem powiązanych przetwórców na danych pochodzących od powiązanego przetwórcy, którego uznano za najbardziej reprezentatywnego. Ustalenia te zostały uznane za reprezentatywne w odniesieniu do sprzedaży za pośrednictwem powiązanych przetwórców w związku z niewielką ilością dużych rolek do przetworzenia, nie pochodzących z Korei i nabywanych przez wymienionego powiązanego przetwórcę, jak również dużą wielkością sprzedaży grupy Hansol na rzecz stron niepowiązanych, w którą ten przetwórcza był zaangażowany.
- (30) Ponadto, jak wskazano w motywie 25 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, znaczenie obu kanałów sprzedaży (tj. sprzedaż dużych rolek niepowiązanym stronom oraz sprzedaż dużych rolek na rzecz stron powiązanych do przetworzenia na małe rolki) zostało odpowiednio uwzględnione. W związku z tym, jak wyjaśniono w motywie 45 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, ustalenia dotyczące sprzedaży dużych rolek na rzecz stron powiązanych w celu przetworzenia na małe rolki i dalszej odsprzedaży tych produktów niepowiązanym stronom zostały ekstrapolowane, by odzwierciedlić faktyczne przepływy sprzedaży grupy Hansol w okresie objętym dochodzeniem. Komisja potwierdziła, że podejście takie było właściwe z następujących względów. Przypomniano, że w okresie objętym dochodzeniem 75–85 % sprzedaży grupy Hansol do Unii odbywało się za pośrednictwem powiązanych przetwórców w celu przetworzenia na małe rolki. W toku dochodzenia ustalono, że sprzedaż tego rodzaju, zindeksowana do poziomu dużych rolek, była dokonywana po innych cenach w porównaniu ze sprzedażą dużych rolek na rzecz niepowiązanych klientów. W związku z powyższym, aby właściwie odzwierciedlić ewentualne praktyki dumpingowe, obu kanałom sprzedaży przypisano odpowiednią wagę, biorąc należyte pod uwagę wielkości i wartości sprzedaży za pośrednictwem każdego kanału sprzedaży.
- (31) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Hansol stwierdziła ponadto, że w rzeczywistości Komisja objęła próbą powiązanego przetwórcę. Twierdziła ona, że Komisja naruszyła art. 17 rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie poinformowała grupy Hansol w trakcie dochodzenia, a w szczególności przed ujawnieniem tymczasowych ustaleń, że ustalenia dotyczące sprzedaży dużych rolek na rzecz stron powiązanych do celów przetworzenia na małe rolki i dalszej odsprzedaży tych produktów niepowiązanym stronom będą ekstrapolowane w celu odzwierciedlenia rzeczywistych przepływów sprzedaży grupy Hansol. Stwierdzenie to zostało powtórzone po dodatkowym ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Grupa Hansol również podkreśliła, że decyzja Komisji w sprawie ekstrapolacji ustaleń dotyczących powiązanego przetwórcy nie miała podstaw prawnych.
- (32) Komisja wskazała na wstępie, że nie stosowała art. 17 rozporządzenia podstawowego. Biorąc pod uwagę, że grupa Hansol sprzeciwiła się udzieleniu odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu w przypadku wszystkich czterech powiązanych przetwórców oraz w celu uwzględnienia sugestii rzecznika praw stron, aby ograniczyć obciążenia zainteresowanej strony, a jednocześnie uzyskać wiarygodne wyniki w odniesieniu do sprzedaży małych rolek i odsprzedaży dużych rolek, Komisja skoncentrowała się na wspomnianym powiązanym przetwórcy, ponieważ na podstawie informacji dostarczonych przez grupę Hansol i zweryfikowanych podczas kolejnej wizyty na miejscu, był on najlepszym źródłem wiarygodnych danych na temat większości sprzedaży grupy Hansol do Unii (tj. jej sprzedaży do powiązanych przetwórców w celu dalszej odsprzedaży jako małe rolki niepowiązanym klientom). W odniesieniu do pozostałych trzech powiązanych przetwórców Komisja uznała, że ich sprzedaż do Unii jest znacznie mniej odpowiednia i reprezentatywna ze względu na szereg czynników opisanych w motywie 28 powyżej. W istocie znacznie większa ilość dużych rolek pozyskiwanych poza Koreą oraz fakt, że jeden z trzech innych przetwórców powiązanych został zakupiony dopiero w połowie okresu objętego dochodzeniem, doprowadziłyby do dokonania mniej wiarygodnych ustaleń dotyczących tej koreańskiej sprzedaży, jeżeli wskazani przetwórcy zostaliby objęci analizą. W związku z tym Komisja nie zastosowała art. 17 rozporządzenia podstawowego i wniosek grupy Hansol, że Komisja zastosowała kontrolę wyrwykową w odniesieniu do powiązanych przetwórców nie jest prawidłowy. Przeciwnie, Komisja, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, starała się ustalić w szczególnych okolicznościach przedmiotowej sprawy,

o których mowa w motywach 28 i 29 powyżej, najbardziej wiarygodną cenę eksportową odnoszącą się do sprzedaży dużych rolek powiązanych stronom do celów przetworzenia na małe rolki. Zgodnie z art. 6 ust. 8 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała w miarę możliwości informacje dostarczone przez zainteresowaną stronę pod względem dokładności.

- (33) Ponadto od wczesnych etapów dochodzenia grupa Hansol powinna być świadoma znaczenia sprzedaży dokonywanej za pośrednictwem powiązanych przetwórców. Po pierwsze, w skardze, przedstawiając margines dumpingu, skarżący zwrócił już uwagę na fakt, że większości sprzedaży grupy Hansol do Unii dokonano za pośrednictwem powiązanych przetwórców i że dumping w odniesieniu do tej sprzedaży był znacznie wyższy niż w odniesieniu do sprzedaży bezpośredniej realizowanej przez tę grupę. Skarżący dokonał obliczeń obu marginesów (jeden dla sprzedaży bezpośredniej i jeden w odniesieniu do sprzedaży za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych), dla których określił również średnią arytmetyczną, ponieważ nie znał dokładnie wielkości sprzedaży bezpośredniej grupy Hansol na rzecz niepowiązanych stron (wartości procentowe określone w skardze dotyczące udziału tej sprzedaży w całkowitej sprzedaży grupy Hansol do Unii były jednak bardzo zbliżone do rzeczywistości). Po drugie, już podczas pierwszego przesłuchania Komisja wyjaśniła grupie Hansol, że nie mogła pominąć większości sprzedaży grupy Hansol, która była dokonywana za pośrednictwem powiązanych przetwórców, oraz że sprzedaż ta powinna być odpowiednio uwzględniona w obliczeniach dotyczących dumpingu. Z tego powodu Komisja zamieściła w kwestionariuszach dla powiązanych przetwórców wniossek o szczegółowe informacje na temat odsprzedaży małych rolek i kosztów przetworzenia dużych rolek na małe rolki. Po trzecie, późniejsze dyskusje i przyjęcie przez Komisję pocztą elektroniczną z dnia 21 marca 2016 r. wniosku grupy Hansol o odstąpienie od obowiązku udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu w przypadku trzech innych przetwórców spowodowały, że Komisja musiała ograniczyć swoją analizę dotyczącą tej sprzedaży do wspomnianego powiązanego przetwórcy.
- (34) Ponadto Komisja ujawniła wszystkie powody i dane leżące u podstaw ekstrapolacji w odniesieniu do tej sprzedaży na etapie wprowadzania środków tymczasowych, jak i na etapie ujawnienia ostatecznych ustaleń. Prawa zainteresowanej strony były zatem w pełni przestrzegane. Wnioski grupy Hansol zostają zatem odrzucone.
- (35) Grupa Hansol twierdziła również, że ceny stosowane wobec jej powiązanych przetwórców były wolnorynkowe. W związku z tym utrzymywała, że, w odniesieniu do jej sprzedaży za pośrednictwem powiązanych przetwórców, nie trzeba było konstruować ceny eksportowej przy zastosowaniu cen sprzedaży małych rolek niepowiązanym klientom.
- (36) Komisja odrzuciła ten argument, ponieważ dane w dokumentach nie popierały go. Po pierwsze, najczęściej sprzedawane rodzaje produktu (reprezentujące ponad 30 % całkowitej sprzedaży grupy Hansol do Unii) były sprzedawane stronom powiązanym po cenie od 8 % do 15 % wyższej niż średnia cena sprzedaży stosowana wobec klientów niepowiązanych. Po drugie, uwzględniając wszystkie rodzaje produktu łącznie, przedsiębiorstwa powiązane zapłaciły cenę od 3 % do 6 % wyższą od cen stosowanych wobec klientów niepowiązanych. W związku z tym twierdzenie, że ceny sprzedaży grupy Hansol stosowane wobec powiązanych przetwórców były wolnorynkowe nie zostało potwierdzone w danych zawartych w dokumentach. Komisja ponadto stwierdziła również, że dwie zweryfikowane strony powiązane w Unii przynosiły znaczne straty w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem. Potwierdza to powyższe ustalenie, że cena zakupu zapłacona przez przedsiębiorstwa powiązane z grupą Hansol w Unii nie stanowi ceny rynkowej za duże rolki, biorąc pod uwagę koszty, jakie muszą one ponieść, związane z przetwarzaniem lub koszty SG&A, w zależności od powiązanego przedsiębiorstwa. Na tej podstawie Komisja uznała, że była zatem uprawniona do skonstruowania ceny eksportowej dla sprzedaży za pośrednictwem powiązanych stron.
- (37) Grupa Hansol stwierdziła również, że niektóre kwestie dotyczące zakończenia postępowania antydumpingowego i antysubsydyjnego w odniesieniu do *łososia* ⁽¹⁾ oraz postępowania antydumpingowego dotyczącego *niektórych rur i przewodów bez szwu* ⁽²⁾ sugerują, iż Komisja zazwyczaj stosuje ceny płacone przez strony powiązane w okolicznościach takich jak te opisane w niniejszym postępowaniu. W odniesieniu do obecnego postępowania Komisja zwraca uwagę, że, jak wyjaśniono w motywie 36 powyżej, ustalono, iż sprzedaż na rzecz przedsiębiorstw powiązanych nie była dokonywana po cenach wolnorynkowych, lecz po zniekształconych cenach transferowych i w związku z tym uznano je za niewiarygodne do celów określenia ceny eksportowej. Te okoliczności różnią się od sytuacji w postępowaniach wymienionych przez grupę Hansol, ponieważ w tych przypadkach ustalono, że

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 930/2003 z dnia 26 maja 2003 r. kończące postępowania antydumpingowe i antysubsydyjne dotyczące przywozu hodowlanego łososia atlantyckiego pochodzącego z Norwegii oraz postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu hodowlanego łososia atlantyckiego pochodzącego z Chile i Wysp Owczych (Dz.U. L 133 z 29.5.2003, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 954/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali pochodzących z Chorwacji, Rumunii, Rosji i Ukrainy, uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2320/97 i (WE) nr 348/2000, kończące przeglądy okresowe i przeglądy wygaśnięcia ceł antydumpingowych na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali niestopowej, pochodzących, między innymi, z Rosji i Rumunii oraz kończące przeglądy okresowe ceł antydumpingowych na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali niestopowej pochodzących, między innymi, z Rosji i Rumunii oraz z Chorwacji i Ukrainy (Dz.U. L 175 z 29.6.2006, s. 4).

sprzedaż na rzecz przedsiębiorstw powiązanych odbywała się po cenach, które były w pełni zgodne z cenami stosowanymi wobec klientów niezależnych. Ponadto Komisja w ramach tych postępowań ustaliła również, że strony powiązane działały z uwzględnieniem należytego zysku, czego nie można stwierdzić w obecnym postępowaniu (zob. motyw 36). Uwaga ta została zatem odrzucona.

- (38) Grupa Hansol również stwierdziła, że odwołując się do sprzedaży małych rolek, Komisja uwzględniła także pewną sprzedaż małych rolek, które nie zostały wyprodukowane (tj. przetworzone) przez wspomnianego powiązanego przetwórcę, lecz zostały zakupione od przedsiębiorstw powiązanych i niepowiązanych.
- (39) Komisja nie posiada informacji na temat cen zakupu lub tożsamości dostawców w przypadku zakupów małych rolek przez tego powiązanego przetwórcę. Można było jednak zweryfikować, że taka sprzedaż małych rolek stanowiła 10–15 % (wagowo) całkowitej sprzedaży małych rolek niepowiązanym klientom. Komisja uznała swoje podeście za racjonalne, biorąc pod uwagę, że 85–90 % sprzedanych małych rolek zostało przetworzonych przy wykorzystaniu dużych rolek przez wspomnianego przetwórcę. Obliczenie dumpingu oparto ponadto na cenach sprzedaży małych rolek. Jednocześnie grupa Hansol nie dostarczyła żadnych dowodów na to, że cena sprzedaży małych rolek różni się w zależności od tego czy są to małe rolki produkcji własnej, czy małe rolki zakupione z innych źródeł. W związku z tym nie ma dowodów na to, że niewielki udział zakupionych małych rolek miał wpływ na obliczenie dumpingu. Komisja odrzuciła zatem ten argument.
- (40) Po ujawnieniu tymczasowych i ostatecznych ustaleń grupa Hansol skrytykowała włączenie dużych rolek pozyskiwanych w Unii do obliczenia dumpingu dotyczącego małych rolek. Jak wyjaśniono w motywie 43 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, z uwagi na brak możliwości identyfikacji sprzedaży małych rolek i odpowiadających im dużych rolek, małe rolki wyprodukowane z dużych rolek pochodzących z innego źródła niż grupa Hansol nie mogły zostać wyłączone z konstruowania ceny eksportowej dużych rolek przetworzonych na małe rolki i jako takie sprzedanych. Kwestia ta powstała jedynie dlatego, że grupa Hansol nie posiada systemu identyfikowalności, jak ma to miejsce u innych przetwórców w Unii. W każdym razie jak wspomniano w motywach 28–29 powyżej, Komisja ograniczyła potencjalny udział dużych rolek pozyskiwanych spoza grupy Hansol przy konstruowaniu ceny eksportowej poprzez ograniczenie obliczenia takiej sprzedaży do wspomnianego powiązanego przetwórcy. Ten ostatni głównie produkował i odsprzedawał małe rolki wytworzone z dużych rolek, które zostały wyprodukowane przez grupę Hansol i u niej zamówione w trakcie okresu objętego dochodzeniem. Włączenie tych rolek mogło mieć jedynie niewielki wpływ na obliczenie dumpingu, jeżeli w ogóle, ze względu na stosunkowo niewielką część dużych rolek pozyskiwanych spoza grupy Hansol. W każdym razie obliczenie dumpingu było oparte na cenie sprzedaży małych rolek, która była prawdopodobnie taka sama, niezależnie od pochodzenia dużych rolek. W związku z powyższym zarzut został odrzucony.
- (41) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Hansol stwierdziła, że w przypadku niektórych transakcji koszty transportu zostały podwójnie odliczone przy obliczaniu konstruowanej ceny eksportowej i to podwójne odliczenie zostało również zastosowane w odniesieniu do konstruowanej ceny CIF, która została użyta jako mianownik. Twierdzenie to zostało należycie zweryfikowane i ustalono, że rzeczywiście w przypadku sprzedaży powiązanego przetwórcy dotyczącej małych rolek, które zostały nabyte od grupy Hansol za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego, niektóre korekty odliczono dwa razy. Błąd ten został skorygowany w odniesieniu do konstruowania zarówno ceny eksportowej, jak i ceny CIF.
- (42) Również w odniesieniu do sposobu obliczania skonstruowanej ceny eksportowej grupa Hansol stwierdziła, że gdy chodzi o odliczenie korekt od ceny sprzedaży małych rolek niepowiązanym klientom, w sposób niewystarczający uwzględniono obecność pewnych ilości materiału podstawowego nie pochodzącego z Korei, w wyniku czego zawyżono ogólne korekty. Po zweryfikowaniu tego argumentu ustalono, że zastosowanie korekt przy obliczaniu koreańskiej ceny eksportowej *ex-works* dotyczącej części małych rolek wyprodukowanych z dużych rolek pozyskanych w Europie rzeczywiście nie było uzasadnione. W konsekwencji, dla reprezentatywnej wielkości sprzedaży małych rolek, korekty odliczono jedynie do poziomu CIF. Co więcej, na podstawie zgromadzonych informacji ustalono, że europejski producent sprzedawał duże rolki przetwórcy powiązanemu z Hansol zgodnie z warunkami dostawy CIP. Uznano, że obliczona wartość CIF dla tej sprzedaży była porównywalna z wartością *ex-works* udziału sprzedaży pochodzącej z Korei.
- (43) Po dodatkowym ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Hansol zakwestionowała fakt, że zmienione korekty jednostkowe zostały obliczone jako średnia ważona w odniesieniu do wszystkich rodzajów produktu i zaproponowała, by oprócz je, w odniesieniu do jednego rodzaju produktu, na konkretnych korektach dotyczących sprzedaży wewnątrzgrupowej wyłącznie tego rodzaju produktu. Komisja uznała, że wielkość zakupów tego konkretnego rodzaju produktu dokonywanych przez powiązanego przetwórcę, która mogłaby być wykorzystana

do tych obliczeń, w okresie objętym dochodzeniem, nie była wystarczająco reprezentatywna, by mogła stanowić wiarygodną podstawę ustalania korekt do obliczenia koreańskiej ceny eksportowej *ex-works* tego rodzaju produktu. W istocie większa ilość tego rodzaju produktu była pozyskiwana za pośrednictwem innego kanału zakupów, który nie był wykorzystywany do tego obliczenia. Ponadto grupa Hansol nie mogła wykazać, że metoda stosowana przez Komisję do obliczenia i zastosowania średniej nie była prawidłowa. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.

- (44) W odniesieniu do SG&A obliczonych i zastosowanych do sprzedaży dokonywanej za pośrednictwem jednego powiązanego przedsiębiorstwa handlowego w Unii grupa Hansol zakwestionowała, po ujawnieniu tymczasowych ustaleń i powtórnie po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, dodanie wartości przez Komisję jako kosztu w rachunku zysków i strat powiązanego przedsiębiorstwa handlowego w odniesieniu do kosztów zarządzania. W tym względzie Komisja przypomina, że wymienione powiązane przedsiębiorstwo handlowe otrzymało od Hansol Korea i innych powiązanych przetwórców wkład finansowy związany z kosztami zarządzania. Wkład ten został ujęty na rachunku zysków i strat powiązanego przedsiębiorstwa handlowego jako dochód, a Komisja zaakceptowała takie podejście. W tych okolicznościach Komisja uznała za właściwe uwzględnić również 100 % związanych z tym kosztów, tj. kosztów wynagrodzenia dla zarządzających. Koszty te zostały określone podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu w Korei, a następnie przeliczone na euro przy zastosowaniu ustalonego przez Komisję średniego kursu wymiany obowiązującego w okresie objętym dochodzeniem oraz przeniesione jako koszt na rachunek zysków i strat powiązanego przedsiębiorstwa handlowego. W ten sposób wkład finansowy na zarządzanie (dochód) został zbilansowany z wynagrodzeniami dla zarządzających (wydatki).
- (45) Grupa Hansol utrzymywała, że powiązane przedsiębiorstwo handlowe generowało jedynie obrót w odniesieniu do części okresu objętego dochodzeniem oraz że żaden z zarządzających nie był zaangażowany w sprzedaż produktu objętego postępowaniem. W związku z tym dane dotyczące SG&A były zawyżone. Komisja zmierzała do ustalenia poziomu SG&A (włączając wspomniane koszty) powiązanego przedsiębiorstwa handlowego w stosunku do łącznego obrotu tego przedsiębiorstwa. Obrót ten odnosi się w całości do produktu objętego postępowaniem. Nawet jeśli ostatecznie rozpatrywane koszty SG&A mogły być częściowo poniesione przed wygenerowaniem obrotu, nie ma to wpływu na ich związek z tym obrotem, ponieważ zostały poniesione w celu osiągnięcia tego obrotu. Komisja uznała zatem, że przyjęte podejście było właściwe. W związku z powyższym zarzut został odrzucony.
- (46) Po ujawnieniu tymczasowych i ostatecznych ustaleń grupa Hansol stwierdziła, że Komisja powinna była dokonać przekwalifikowania sprzedaży jednego rodzaju produktu za pośrednictwem powiązanego przetwórcy, ponieważ końcowemu klientowi wystawiono fakturę za inny rodzaj produktu niż faktycznie dostarczony. W odniesieniu do tej kwestii Komisja stwierdziła podczas weryfikacji na miejscu, że powiązany przetwórca zakupił od grupy Hansol pewną ilość dużych rolek zawierających wywoływacz Bisfenol-S, ale produkt ten został następnie odsprzedany klientowi niepowiązanemu jako zawierający wywoływacz Bisfenol-A. Stwierdzenie to zostało należycie zweryfikowane i odnotowuje się co następuje. Po pierwsze, oba produkty to wyraźnie różne rodzaje produktu, które cechują się różnymi kosztami produkcji i są sprzedawane na koreańskim rynku krajowym po różnych cenach. Po drugie, fakt, iż powiązany przetwórca sprzedał zgodnie z fakturą produkt jako inny rodzaj produktu na rynku unijnym nie stanowi sam w sobie uzasadnionego powodu, by nie uwzględnić faktycznej specyfikacji produktu do celów porównania cen. Strona ta nie przedstawiła żadnych dowodów na to, że wprowadzający w błąd opis produktu na etapie odsprzedaży również wpłynął na cenę sprzedaży produktu. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

2.3. Porównanie

- (47) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia rzetelnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (48) W następstwie uwag przekazanych przez grupę Hansol po ujawnieniu tymczasowych ustaleń wnioski dotyczące metody obliczenia i stosowania kosztów przetworzenia zostały przyjęte. To dostosowanie doprowadziło również do identyfikacji podobnych błędów metodologicznych w odniesieniu do odliczania niektórych korekt związanych z kosztami transportu, które to błędy zostały poprawione. W następstwie uwag grupy Hansol skorygowano ponadto błąd pisarski dotyczący obliczeń. Wreszcie grupa Hansol stwierdziła, że należało dokonać szeregu korekt (w odniesieniu do kosztów kredytu oraz zwrotu ceł) oraz zweryfikować metodę obliczania kosztów transportu w państwie, którego dotyczy postępowanie, poprzez zastosowanie metody przydziału przedstawionej przez grupę Hansol. Komisja przyjęła te wnioski i skorygowała odpowiednio obliczenia dotyczące wartości normalnej lub ceny eksportowej.

2.4. Margines dumpingu

2.4.1. Wagi marginesów dumpingu

- (49) Jak wyjaśniono w motywie 46 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, tymczasowy margines dumpingu ustalony dla grupy Hansol stanowił średnią ważoną marginesów dumpingu ustalonych dla sprzedaży dużych rolek (margines w wysokości 0,5–5 % o wadze 15–25 %) i sprzedaży małych rolek (margines w wysokości 10–15 % o wadze 75–85 %). Wagi te oparto na wielkości sprzedaży grupy Hansol w Unii powiązanym i niepowiązanym klientom w okresie objętym dochodzeniem.
- (50) Po ujawnieniu tymczasowych i ostatecznych ustaleń grupa Hansol stwierdziła, że brak było podstawy prawnej do zastosowania takich wag i że wagi były oparte na nieuzasadnionych założeniach. Argument ten został odrzucony, ponieważ wagi były oparte na wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem zgłoszonej przez grupę Hansol. Komisja uważa, że należy dostosować wagę marginesu dumpingu ustalonego dla sprzedaży na rzecz powiązanych stron (w przypadku dalszej odsprzedaży jako małe rolki niepowiązanym klientom) do jego rzeczywistej wagi ustalonej na poziomie granicy Unii podczas okresu objętego dochodzeniem.
- (51) Grupa Hansol zakwestionowała także fakt, że Komisja skonstruowała cenę CIF zastosowaną jako mianownik w odniesieniu do sprzedaży produktów, które były najpierw przetworzone na małe rolki przez strony powiązane w Unii przed ich sprzedażą niepowiązanym użytkownikom. Zaproponowała, że Komisja powinna zastosować średnią zgłoszoną ceną transferową CIF dotyczącą dużych rolek lub średnią obliczoną wartość CIF od tony na podstawie bezpośredniej sprzedaży grupy Hansol niepowiązanym klientom w odniesieniu do tej sprzedaży. Alternatywnie, jeżeli Komisja nie skorzystała z jednej z powyższych metod, grupa Hansol zwróciła się do Komisji o zastosowanie cła antydumpingowego w formie określonej kwoty za tonę zamiast cła *ad valorem*. Strona argumentowała, że cło w formie określonej kwoty za tonę rozwiązało jej obawy, że pobrane cło antydumpingowe *ad valorem* rzekomo przekraczało poziom stwierdzonego dumpingu.
- (52) Jeżeli chodzi o ten ostatni argument, zostało to w szczególności omówione i zaakceptowane w motywach 127 i 128 poniżej. W związku z tym Komisja nie musi zajmować stanowiska w sprawie dwóch wariantów dotyczących alternatywnych wartości CIF zaproponowanych przez grupę Hansol, ponieważ stają się one bezprzedmiotowe.
- (53) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Hansol zakwestionowała odliczenie kosztów kredytu w obliczeniu konstruowanej wartości CIF. Wniosek ten mógł zostać zaakceptowany. Ponadto zmiany opisane w motywach 41–42 powyżej miały wpływ na cenę CIF zastosowaną jako mianownik.
- (54) Po uwzględnieniu zmian przy obliczaniu ceny eksportowej, wartości normalnej i ceny CIF, określonych w motywach 41, 42, 48 i 53 powyżej, oraz po potwierdzeniu innych ustaleń w motywach 25–47 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, ostateczny średni ważony margines dumpingu dla grupy Hansol, wyrażony jako odsetek ceny CIF na granicy Unii, przed ocleniem, wyniósł 10,3 %. Jak opisano w motywach 49 i 50 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, rezydualny margines dumpingu ustalono na tym samym poziomie.

3. SZKODA

3.1. Wprowadzenie

- (55) Grupa Hansol stwierdziła, iż sytuacja przemysłu unijnego nie uległa pogorszeniu, ponieważ wiele wskaźników szkody kształtowało się dodatnio lub utrzymywało się na stałym poziomie. Twierdzenie to zostało już odrzucone w motywach 95–96 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i zostaje niniejszym ostatecznie odrzucone.
- (56) W celu stwierdzenia istnienia istotnej szkody nie jest konieczne, by z analizy szkody wynikało, że każdy pojedynczy wskaźnik wskazuje na wystąpienie szkody. Istotnie, zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, jeden lub kilka istotnych czynników szkody nie musi stanowić decydującej wskazówki. W tym przypadku ustalona szkoda jest istotna. Znajduje to w szczególności odzwierciedlenie w poziomie rentowności, wskaźnikach związanych z cenami oraz udziale przemysłu unijnego w rynku. Wszyscy objęci próbą producenci odnotowali wyraźny liniowy spadek zysków i przepływów środków pieniężnych, który zbiegł się w czasie z nagłym pojawieniem się przywozu z Republiki Korei. Ponadto wielkość sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym utrzymywała się na stosunkowo stabilnym poziomie, jednak mając na uwadze, że ta sytuacja

panowała w kontekście znacznego wzrostu konsumpcji w Unii (+ 15 %), w rzeczywistości udział producentów unijnych w rynku obniżył się. Nawet jeśli niektóre z czynników szkody, takie jak wykorzystanie mocy produkcyjnych, zatrudnienie, koszty pracy i inwestycje, nie mogły stanowić decydującej wskazówki na temat szkodliwej sytuacji dla producentów unijnych, nie zaprzeczały one istnieniu istotnej szkody ani go nie wykluczały.

- (57) Konkretne argumenty podniesione przez grupę Hansol zwłaszcza na temat wskaźników szkody zostały szczegółowo omówione w dalszej części niniejszej sekcji.

3.2. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (58) Wobec braku uwag w odniesieniu do definicji przemysłu unijnego i produkcji unijnej potwierdzono wnioski zawarte w motywach 51 i 52 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.3. Konsumpcja w Unii

- (59) Wobec braku uwag w odniesieniu do konsumpcji w Unii potwierdzono wnioski zawarte w motywach 53–55 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.4. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

3.4.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (60) Wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, w okresie objętym dochodzeniem znacznie przewyższała nieistotny poziom ⁽¹⁾.
- (61) Wobec braku uwag dotyczących wielkości i udziału w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, potwierdzono wnioski wyciągnięte w motywach 56–58 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.4.2. Cena produktów przywożonych z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (62) Grupa Hansol uznała, że ustalony tymczasowo margines podcięcia cenowego wynoszący 8,1 % nie jest istotny ze względu na ograniczoną wielkość przywozu (13,6 % konsumpcji w Unii). Strona ta stwierdziła, że w sprawozdaniu zespołu orzekającego WTO dotyczącym chipów DRAM ⁽²⁾ uznano, że „istotny” oznacza ważny, znaczący, większy niż tylko marginalny/nominalny przepływ. Podaje ona również dwie sprawy (gęsty węglan sodu ⁽³⁾ i niektóre systemy laserowych czytników optycznych ⁽⁴⁾), w których Komisja uznała, że margines podcięcia cenowego był ograniczony.
- (63) Komisja oddaliła wnioski grupy Hansol, opierając się na następujących podstawach. Po pierwsze, nawet jeżeli w sprawie dotyczącej gęstego węglanu sodu Komisja uznała 6 % margines podcięcia za nieistotny, należy zauważyć, że udział przywozu w rynku w tej sprawie był znacznie niższy (3,2 % przed 1983 r.; 1,4 % w późniejszym okresie) niż w obecnym przypadku. Po drugie, decyzja dotycząca niektórych systemów laserowych czytników optycznych dotyczyła przede wszystkim niejednorodnych produktów o wielu cechach i różnicach technicznych oraz podlegających szybkiemu rozwojowi technologicznemu, co nie ma miejsca w przypadku produktów LWTP. Wreszcie Komisja uznała, że margines podcięcia cenowego w wysokości 8,1 % dla LWTP był znaczny, biorąc pod uwagę, że poziom przywozu po cenach dumpingowych był istotny i że poziom ten gwałtownie wzrósł w okresie badanym. Jak wskazano poniżej w motywie 67, ustalony ostateczny margines podcięcia cenowego był nawet wyższy od marginesu tymczasowego, co również obala argument, że należało uznać ten margines za ograniczony.

⁽¹⁾ W art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego określa się próg „nieistotności” na poziomie 1 % udziału w rynku, chyba że państwa wywozu łącznie zapewniają 3 % lub więcej konsumpcji w Unii.

⁽²⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego WTO, Wspólnoty Europejskie – środki wyrównawcze dotyczące chipów DRAM pochodzących z Korei, WT/DS299/R z 3.8.2015.

⁽³⁾ Decyzja Komisji 90/507/EWG (Dz.U. L 283 z 16.10.1990, s. 38).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 1999/55/WE z dnia 21 grudnia 1998 r. w sprawie zakończenia postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych systemów laserowych czytników optycznych i ich podstawowych elementów składowych, stosowanych w pojazdach silnikowych, pochodzących z Japonii, Korei, Malezji, Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu (Dz.U. L 18 z 23.1.1999, s. 62).

- (64) Stwierdzenie grupy Hansol, że obliczenie podcięcia cenowego było bezprawne, zostało odrzucone z podobnych przyczyn jak te opisane w sekcji 6.1 poniżej.
- (65) Aby zastosować tę samą metodykę jak przy obliczaniu dumpingu, na etapie cel ostatecznych zdecydowano obliczyć podcięcie cenowe, stosując tę samą wagę, jak w sekcji 2.4.1 niniejszego rozporządzenia. Margines podcięcia cenowego ustalony dla grupy Hansol stanowił średnią ważoną marginesów ustalonych dla sprzedaży dużych rolek (margines w wysokości od -5 % do 0 % o wadze 15–25 %) i sprzedaży małych rolek (margines w wysokości 10–20 % o wadze 75–85 %). To podejście i korekty wyjaśnione w sekcji 2 powyżej doprowadziły do przeglądu marginesu podcięcia cenowego ustalonego na etapie tymczasowym.
- (66) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Hansol stwierdziła, że Komisja nie wyciągnęła wniosków z ujemnego marginesu podcięcia cenowego ustalonego dla jednej części sprzedaży i tym samym naruszyła art. 3 ust. 2 i art. 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. To twierdzenie zostało jednak odrzucone, ponieważ Komisja przedstawiła swoje wnioski w oparciu o ogólny margines podcięcia cenowego, zgodnie ze swoją normalną praktyką.
- (67) Ostateczny margines podcięcia cenowego wynosi 9,4 %.
- (68) Wobec braku dalszych uwag dotyczących ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz z wyjątkiem marginesu podcięcia cenowego, jak wyjaśniono w powyższych motywach, potwierdzono wnioski wyciągnięte w motywach 59–64 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

3.5.1. Wskaźniki makroekonomiczne

3.5.1.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (69) Grupa Hansol stwierdziła, iż sytuacja przemysłu unijnego nie uległa pogorszeniu ze względu na to, że, z wyjątkiem jednego przedsiębiorstwa, wyniki produkcji były znakomite, a niektórzy producenci unijni zwiększyli swoje moce produkcyjne i ich wykorzystanie. Stwierdziła ona również, że wykorzystanie mocy produkcyjnych było na poziomie zbliżonym do pełnego.
- (70) Jednak, w odniesieniu do produkcji, w motywie 70 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych wykazano, że wielkość produkcji przemysłu unijnego zmniejszyła się ogółem o jeden procent. Ta tendencja spadkowa jest zgodna z ustaleniem, iż przemysł ten poniósł szkodę, mając na uwadze ponoszone przez niego wysokie koszty stałe. To ogólne stwierdzenie nie może zostać podważone z powodu sytuacji niektórych producentów indywidualnych. W każdym razie znaczący wzrost wielkości produkcji jednego producenta nieobjętego próbą wynikał po prostu z ponownego podjęcia działalności, która została czasowo wstrzymana, jak wyjaśniono w motywie 71 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Ponadto jeden producent stopniowo wycofywał się z produkcji LWTP. Miało to miejsce w kontekście rosnącej konsumpcji w Unii w okresie badanym (+ 15 %). W przeszłości w pewnych sprawach, takich jak sprawa dotycząca *niektórych świec* ⁽¹⁾, Komisja stwierdziła występowanie szkody w sytuacji wzrostu produkcji (co nie ma miejsca w sprawie dotyczącej LWTP), w której wzrost ten był niższy niż wzrost konsumpcji w Unii.
- (71) Co do mocy produkcyjnych, nie jest prawdą, jak twierdziła strona, że wszyscy producenci unijni zwiększyli swoje moce produkcyjne, z wyjątkiem jednego przedsiębiorstwa. Producent unijny, o którym mowa w motywie 71 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, nie zwiększył swoich mocy produkcyjnych. Po prostu ponownie otworzył zakład produkcyjny, który nie był dostępny do użytku w 2012 r. i który z tego powodu nie był uznawany za istniejące moce produkcyjne w tym okresie. W motywie 70 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych wskazano ponadto na trudności napotymane przez jedno z przedsiębiorstw objętych próbą w odniesieniu do produkcji.
- (72) Co do ogólnego wykorzystania mocy produkcyjnych, w tabeli 4 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych nie wskazano wzrostu, lecz spadek wykorzystania mocy produkcyjnych w przemyśle unijnym w okresie badanym. Znaczące zwiększenie przez jednego producenta wykorzystania mocy produkcyjnych było wynikiem wznowienia wstrzymanej działalności, o czym była mowa w motywie 71 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1130/2008 z dnia 14 listopada 2008 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych świec, cienkich świec i podobnych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 306 z 15.11.2008, s. 22).

- (73) Ponadto nawet jeżeli wykorzystanie mocy produkcyjnych na poziomie 92 % może wydawać się wysokie, uważa się, że 8 % różnica między mocami produkcyjnymi a faktycznym wykorzystaniem, szczególnie w sytuacji przemysłu o wysokich kosztach stałych, nie jest bez znaczenia. Producenci LWTP muszą utrzymywać stały poziom zamówień, dokonywać sprzedaży i produkować, aby unikać przestoju linii produkcyjnych. Producent papieru wolałby sprzedać produkt po niższych cenach niż zmniejszyć produkcję, ponieważ przestoje produkcji prawdopodobnie spowodowałyby jeszcze większe szkody. Biorąc pod uwagę wysoką kapitałochłonność przemysłu papierniczego oraz często ograniczone możliwości ustalania cen przy sprzedaży, wysoki poziom wykorzystania mocy produkcyjnych jest niezbędny, aby zapewnić rentowność. W związku z tym niewielkie zmiany w stopach wykorzystania mocy produkcyjnych decydują o losach firmy. Co do różnicy wynoszącej 8 % – reprezentuje ona 32 240 ton produkcji LWTP, czyli więcej niż wielkość przywozu grupy Hansol w 2015 r. Ponadto producenci unijni dysponują urządzeniami wielofunkcyjnymi o zmiennej wydajności i z łatwością mogą zwiększyć moce, jak wskazano w motywie 125 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Funkcja zmiennej wydajności nie może jednak być wykorzystana w przypadku rynku, na którym występują praktyki dumpingowe.
- (74) W konsekwencji powyższe argumenty zostały odrzucone, a wobec braku innych uwag wnioski zawarte w motywach 69–72 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostały potwierdzone.

3.5.1.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (75) Grupa Hansol stwierdziła, iż sytuacja przemysłu unijnego nie uległa pogorszeniu, ponieważ (i) producenci unijni zwiększyli sprzedaż w Unii; oraz (ii) podjęli decyzję o obniżeniu sprzedaży produktu objętego postępowaniem na rynek unijny w celu skoncentrowania wysiłków na rynkach państw trzecich.
- (76) Powyższe twierdzenia zostały odrzucone, ponieważ nawet jeżeli wielkość sprzedaży przemysłu unijnego na rynku Unii wzrosła ogółem o 1 % w okresie badanym, producenci unijni nie mogli w pełni czerpać korzyści ze wzrostu konsumpcji w Unii (+ 15 %). Przełożyło się to na znaczący spadek udziału w rynku. Jeżeli chodzi o zmniejszenie sprzedaży na rynku Unii, argument ten jest sprzeczny z pierwszą częścią stwierdzenia.
- (77) Wobec braku innych uwag potwierdzono wnioski zawarte w motywach 73–75 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.5.1.3. Zatrudnienie, koszty pracy i wydajność

- (78) Grupa Hansol stwierdziła, iż sytuacja przemysłu unijnego nie uległa pogorszeniu, ponieważ tabela 6 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zawiera zestawienie pozytywnych wyników przemysłu unijnego w odniesieniu do zatrudnienia. Strona ta stwierdziła również, że nie wystąpiła inflacja, która mogłaby wyjaśnić wzrost kosztów pracy.
- (79) W odniesieniu do zatrudnienia Komisja nie stwierdziła, że przemysł unijny radził sobie dobrze. Przeciwnie, jak podkreślono w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych, stwierdzono, że poziom zatrudnienia obniżył się o 1 %. Zgodnie z dokumentacją do wglądu dla zainteresowanych stron poziom zatrudnienia znacznie wzrósł w przypadku dwóch producentów unijnych. Biorąc jednak pod uwagę wielkość tych producentów, przekłada się to w ujęciu bezwzględnym na niewielką liczbę miejsc pracy oraz na ogólny spadek dla przemysłu unijnego jako całości. W każdym przypadku biorąc pod uwagę, że w tym konkretnym sektorze poziom zatrudnienia jest blisko powiązany z produkcją, zatrudnienie nie jest uważane za wskaźnik determinujący występowanie szkodliwej sytuacji dla producentów unijnych.
- (80) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Hansol stwierdziła, że siła robocza dwóch producentów unijnych powinna zostać wyłączona z tabeli 6 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, z uwagi na ich szczególną sytuację. Wniosek ten został odrzucony, ponieważ nie podano uzasadnienia umożliwiającego Komisji odstąpienie od zwykłej praktyki w zakresie analizy makroekonomicznych wskaźników szkody.
- (81) Jeśli chodzi o koszty pracy, to motyw 86 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych należy interpretować w ten sposób, że wzrost kosztów pracy nie wydawał się zbyt wysoki w świetle rocznej stopy inflacji.
- (82) W konsekwencji powyższe argumenty zostały odrzucone, a wobec braku innych uwag wnioski zawarte w motywach 77–79 i 85–86 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostały potwierdzone.

3.5.1.4. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (83) Grupa Hansol utrzymywała, że ceny w Unii stosowane przez producentów unijnych należy poddać dalszej analizie. Strona ta podała w wątpliwość brak podwyżek cen przez producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem, opierając się na tym, że niektórzy producenci unijni rzekomo zwiększyli swoje ceny sprzedaży. Grupa Hansol stwierdziła również, że spadek cen sprzedaży, który miał miejsce w latach 2013–2014 był spowodowany faktem, że jeden z producentów unijnych wprowadził na rynek unijny duże ilości towarów, których nie mógł sprzedać w Stanach Zjednoczonych Ameryki („USA”).
- (84) Powyższe stwierdzenia zostały odrzucone. W odniesieniu do pierwszego argumentu fakt, że niektórzy producenci ogłosili kilka podwyżek cen nie oznacza, że wszystkie podwyżki zostały faktycznie wprowadzone. Twierdzenie strony opiera się na wzroście cen sprzedaży przemysłu unijnego stosowanych wobec jego przedsiębiorstw powiązanych, które reprezentują jedynie niewielką część konsumpcji w Unii. Zgodnie z tabelą 7 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, która opera się na zweryfikowanych danych, w Unii nie nastąpił ogólny wzrost cen. Wreszcie, co nie mniej ważne, spadek cen sprzedaży w latach 2013–2014 zbiega się w czasie z największym spadkiem cen przywozu z Republiki Korei zgodnie z tabelą 3 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (85) W odniesieniu do drugiego argumentu, w tabeli 5 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych (wielkość sprzedaży na rynku unijnym przez przemysł unijny) nie wskazano żadnej oznaki domniemanego napływu towarów. W latach 2013–2014 wskaźnik obniżył się z 101 do 97.
- (86) Wobec braku innych uwag potwierdzono wnioski zawarte w motywach 82–84 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.5.1.5. Zapasy

- (87) Grupa Hansol stwierdziła, iż sytuacja przemysłu unijnego nie uległa pogorszeniu, ponieważ poziom zapasów zmniejszył się zarówno w ujęciu bezwzględny, jak i względny, a zatem przemysł unijny nie miał trudności ze sprzedażą swojej produkcji.
- (88) Powyższe twierdzenia zostały odrzucone, ponieważ, jak stwierdzono w motywie 88 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, produkt podobny jest wytwarzany na konkretne zamówienia od użytkowników. Zapasy nie są zatem uznawane za istotny wskaźnik szkody w przypadku tego rodzaju produkcji i przemysłu, ponieważ są powiązane z produkcją i w okresie badanym utrzymywały się stale na poziomie nieprzekraczającym jednodniowej produkcji.
- (89) Wobec braku innych uwag potwierdzono wnioski zawarte w motywach 87–88 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.5.1.6. Rentowność i inwestycje

- (90) Grupa Hansol stwierdziła, iż sytuacja przemysłu unijnego nie uległa pogorszeniu, ponieważ inwestycje zwiększyły się ponad dwukrotnie w okresie objętym dochodzeniem. Jej zdaniem dane z tabeli 10 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i dowody zawarte w dokumentach nie potwierdzają twierdzenia zawartego w motywie 93 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że objęci próbą producenci utrzymywali swoje inwestycje na poziomie absolutnie niezbędnym do bieżącego funkcjonowania. Twierdziła również, że dwóch objętych próbą producentów unijnych dokonało znacznych inwestycji w 2014 r.
- (91) Powyższe twierdzenia zostały jednak odrzucone, ponieważ mimo że inwestycje wzrosły dwukrotnie, całkowity poziom inwestycji pozostał ograniczony, w szczególności biorąc pod uwagę fakt, że, na przykład, wartość nowej linii produkcyjnej LWTP szacuje się na 120 mln EUR. W okresie badanym, jak wyjaśniono w motywie 119 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, przemysł unijny odłożył w czasie niektóre inwestycje w związku ze zmniejszającymi się zyskami.
- (92) Ta sama strona wniosła także o ponowną ocenę rentowności przemysłu unijnego, ponieważ problemy jednego z producentów unijnych objętych próbą rzekomo wynikały z czynników niezwiązanych z przywozem po cenach dumpingowych, lecz w szczególności z ogromnych kosztów związanych z zamknięciem dwóch zakładów, a ponadto z rezerw innego przedsiębiorstwa w celu pokrycia przyszłych płatności ceł antydumpingowych w USA. Dodała ona, że jakiegokolwiek zakłócenia dotyczące strategii rynkowych podejmowanych przez dwa pozostałe przedsiębiorstwa objęte próbą na różnych rynkach geograficznych powinny być wyeliminowane i twierdziła, że, ogólnie rzecz biorąc, te dwa przedsiębiorstwa wygenerowały istotne zyski w okresie objętym dochodzeniem.

- (93) Komisja uznała, że nie ma potrzeby dokonania ponownej oceny rentowności przemysłu unijnego, ponieważ wszystkie rzekome nadzwyczajne koszty zostały już zidentyfikowane i wyłączone z ustalania rentowności na etapie tymczasowym. Ponadto, jak wskazano w motywie 90 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja ustaliła rentowność producentów unijnych objętych próbą, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów w ramach tej sprzedaży, tj. rentowność na rynkach poza Unią nie była uwzględniana. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (94) Wobec braku innych uwag potwierdzono wnioski zawarte w motywach 89–91 oraz – w odniesieniu do inwestycji – w motywie 93 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.5.1.7. Wielkość marginesu dumpingu, wzrost, przepływy środków pieniężnych, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (95) Wobec braku uwag dotyczących wielkości marginesu dumpingu, wzrostu, przepływu środków pieniężnych, zwrotu z inwestycji i zdolności do pozyskania kapitału potwierdzono wnioski wyciągnięte w motywach 76, 80–81, 92, 93 w odniesieniu do zwrotu z inwestycji i 94 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.5.2. Wnioski dotyczące szkody

- (96) Na podstawie analizy uwag, jak streszczono w powyższych motywach 55–95, potwierdzono wnioski wyciągnięte w motywach 95–98 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (97) Grupa Hansol stwierdziła, że wyrządzona szkoda nie mogła wynikać z przywozu po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, lecz: z wpływu środków antydumpingowych USA na jednego z producentów unijnych objętych próbą; z wpływu kosztów produkcji, wraz z kursami wymiany walut; oraz z wpływu ceny LWTP bez zawartości fenoli. W większości argumenty te stanowiły powtórzenie kwestii już podniesionych na etapie tymczasowym. Wszystkie one są poruszone w motywach 98–101 poniżej.
- (98) W odniesieniu do środków antydumpingowych USA Komisja zauważyła, że w motywie 109 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych uznano, że istniał pewien wpływ na wspomnianego producenta unijnego. Nawet jeżeli taki wpływ nie ograniczył się do tego przedsiębiorstwa, jak wyjaśniono w motywie 110 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, ogólny wpływ na cały przemysł unijny w okresie objętym dochodzeniem był prawie nieodczuwalny. W motywie 110 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych stwierdzono, że USA nałożyły wysokie cła tylko na jednego producenta unijnego, ale te cła zostały zniesione w 2015 r., a producent unijny objęty próbą zdołał częściowo wyrównać straty poprzez zwiększenie wywozu na inne rynki. Kwestia, czy dany producent unijny objęty próbą zdołał w pełni zrekompensować stratę sprzedaży w USA i poprawić swoją sytuację, jest bez znaczenia, ponieważ okoliczności te nie mają żadnego wpływu na większość danych dotyczących tego producenta unijnego, jak stwierdzono w motywie 109 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W przeciwieństwie do tego, co sugeruje grupa Hansol, nie doszło do napływu LWTP pochodzącego z Unii w okresie obowiązywania wysokich ceł w USA (argument ten został obalony w motywie 85 powyżej) lub wzrostu cen sprzedaży w 2015 r. (jak pokazano w tabelach 3 i 7 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych). Na podstawie powyższych faktów i ustaleń na etapie tymczasowym stwierdzono, że analizowane środki antydumpingowe stosowane w USA nie doprowadziły do spadku cen i rentowności na rynku unijnym.
- (99) W odniesieniu do kosztów produkcji strona skupiła się wyłącznie na latach 2014–2015. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń strona rozszerzyła ten argument na cały okres objęty dochodzeniem i stwierdziła, że wzrost cen surowców w połączeniu z tendencją spadkową kursu euro miał szczególnie negatywny wpływ na przemysł unijny. Ustalono jednak, że podczas okresu badanego spadek rentowności wynikał z braku korelacji między kosztami (+ 3 %) i cenami (– 11 %), a spadek cen był wyższy niż wzrost kosztów. Na podstawie powyższych faktów i ustaleń na etapie tymczasowym uznano, że wzrost kosztów nie naruszył związku przyczynowego między istotną szkodą a przywozem po cenach dumpingowych z Republiki Korei.

- (100) Jeśli chodzi o wpływ cen LWTP bez zawartości fenoli, domniemane wyższe ceny zakupu w przypadku niektórych przedsiębiorstw powiązanych z producentem eksportującym nie są sprzeczne z ogólnym ustaleniem w motywie 113 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że „w okresie badanym spadek jednostkowych cen sprzedaży lekkiego papieru termoczułego bez zawartości fenoli był mniejszy niż w przypadku jednostkowych cen sprzedaży lekkiego papieru termoczułego zawierającego fenole”. Przedsiębiorstwa te reprezentują niewielką część konsumpcji w Unii. Na podstawie powyższych faktów i ustaleń na etapie tymczasowym uznano, że spadek cen przemysłu unijnego nie może wynikać z rzekomego spadku cen LWTP bez zawartości fenoli.
- (101) Grupa Hansol stwierdziła, że nawet jeśli żaden z rzekomych czynników nie miał decydującego wpływu, Komisja powinna dalej badać rzeczywiste przyczyny domniemanej szkody, w tym ich łączne oddziaływanie. To twierdzenie zostało jednak odrzucone, ponieważ Komisja już dokonała takiej łącznej oceny w motywie 121 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, i nie przedstawiono żadnych nowych elementów po wprowadzeniu środków tymczasowych
- (102) Na podstawie powyższego i wobec braku innych uwag wnioski zawarte w motywach 99–121 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostały potwierdzone.

5. INTERES UNII

5.1. Interes przemysłu unijnego

- (103) Skarżący zasugerował istnienie zagrożenia dalszego wyrządzania szkody producentom unijnym w świetle zapowiedzi grupy Hansol dotyczącej znacznego zwiększenia jej mocy produkcyjnych w zakresie papieru termoczułego do 2019 r. Ze względu na ustalenia dotyczące istotnej szkody Komisja nie przeprowadziła analizy zagrożenia wystąpieniem szkody.
- (104) Wobec braku jakichkolwiek uwag dotyczących interesu przemysłu unijnego potwierdzono wnioski zawarte w motywach 123–128 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.2. Interes innych zainteresowanych stron

- (105) Rząd Korei powtórzył swój argument przedstawiony w motywie 132 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, nie przedstawiając żadnych dodatkowych dowodów. Takie twierdzenie zostało już odrzucone na etapie tymczasowym.
- (106) Rząd Korei stwierdził również, że środki nie są zgodne z interesem Unii ze względu na to, że wielu europejskich przetwórców i importerów wyraziło swoje zastrzeżenia podczas przesłuchania we wrześniu 2016 r. (zob. motyw 5 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych), że środki będą miały negatywny wpływ na przetwórców zależnych wchodzących w skład grupy Hansol, która obejmuje sektor przetwórczy w przemyśle LWTP, i że producenci unijni to duże przedsiębiorstwa, podczas gdy przetwórcy zależni wchodzący w skład grupy Hansol to głównie małe i średnie przedsiębiorstwa („MSP”) niemogące wywierać wpływu na ceny.
- (107) Powyższe stwierdzenia zostały odrzucone. W toku dochodzenia nie stwierdzono, że większość przetwórców i importerów w Unii sprzeciwia się środkom, jak dalej wyjaśniono w poniższym motywie 109. Ponadto nie można było stwierdzić, w jakim stopniu środki negatywnie wpłyną na jednostki zależne w Unii wchodzące w skład grupy Hansol, ponieważ sama grupa Hansol wskazała, że jedna z tych jednostek odnotowała ujemne wyniki z uwagi na złe zarządzanie. Co do wielkości przetwórców zależnych wchodzących w skład grupy Hansol należy zauważyć, że ostatecznie należą oni do dużej grupy. Ze względu na to, że grupa Hansol sama przyznała, iż klienci końcowi niechętnie akceptują podwyżki cen, stwierdza się, że klienci dysponują siłą przetargową w negocjacjach cen.
- (108) Grupa Hansol twierdziła, że unijny przemysł przetwórczy sprzeciwił się niemalże jednogłośnie wprowadzeniu środków, oraz że według dokumentacji do wglądu przez zainteresowane strony co najmniej 36 niezależnych przetwórców i użytkowników końcowych wyraziło stanowczy sprzeciw wobec środków. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedna strona stwierdziła, że Komisja nie wzięła pod uwagę faktu, że większość współpracujących przetwórców unijnych oraz przemysł wykorzystujący produkt objęty postępowaniem sprzeciwili się wprowadzeniu środków antydumpingowych. Stwierdzono, że fakt, iż nie wszystkie sektory przetwórcze w Unii wyraziły sprzeciw lub fakt, że wiele z nich nie powtórzyło swojego punktu widzenia po ujawnieniu tymczasowych ustaleń nie podważają ich sprzeciwu.

- (109) Powyższe stwierdzenia zostały odrzucone. W motywie 129 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych uwzględniono ograniczony poziom współpracy niektórych stron. Wiele unijnych sektorów przemysłu przetwórczego nie zabrało głosu w trakcie dochodzenia i żaden sektor przemysłu przetwórczego nie zgłosił uwag po ujawnieniu tymczasowych lub ostatecznych ustaleń. To milczenie nie może być interpretowane jako sprzeciw wobec środków, lecz jako „stanowisko nieznane”. Jak wspomniano w motywie 130 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, pod względem wielkości zakupów LWTP, przetwórcy, którzy zgłosili się i wyrazili poparcie dla środków, są liczniejsi od tych, którzy nie wyrazili opinii lub sprzeciwili się wprowadzeniu środków. Po dodatkowym ujawnieniu ostatecznych ustaleń kolejny przetwórcza opowiedział się za środkami. Ponadto Konfederacja Europejskiego Przemysłu Papierniczego, która reprezentuje wiele sektorów przemysłu przetwórczego, wyraziła poparcie dla środków zarówno na początkowym, jak i na końcowym etapie. Z akt udostępniomym zainteresowanym stronom do wglądu wynika, że około jednej trzeciej przetwórców niepowiązanych i użytkowników końcowych uwzględnionych w motywie powyżej sprzeciwiło się środkom na pewnym etapie postępowania przed ujawnieniem tymczasowych ustaleń.
- (110) Grupa Hansol stwierdziła, że środki są sprzeczne z interesem europejskich przedsiębiorców, ponieważ: 1) rynek unijny można zdefiniować jako duopol/oligopol i należy wspierać konkurencję; 2) nie istnieją alternatywne źródła zaopatrzenia, a producenci unijni nie dysponują konkurencyjną infrastrukturą i nie będą w stanie skutecznie przestawić produkcji na produkcję LWTP; 3) istnieje bardzo małe prawdopodobieństwo, iż niewielki producent unijny zmieni decyzję biznesową, która doprowadziła do zwiększenia rentowności; oraz 4) europejskie MŚP, które prowadzą działalność w przemyśle przetwórczym, będą musiały sprostać ograniczonej dostępności dostaw w połączeniu z nieuzasadnionymi cenami, które poważnie zagrażą ich przetrwaniu. Ponadto środki wyeliminują konkurencję i spowodują spadek zatrudnienia w przypadku użytkowników.
- (111) Powyższe stwierdzenia zostały odrzucone. Samo istnienie niewielu producentów w Unii jest bez znaczenia i, jak wskazano w motywie 115 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, nie ma żadnych dowodów wskazujących na istnienie jakichkolwiek antykonkurencyjnych praktyk. Zgodnie z motywem 131 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych istnieją liczne źródła dostaw w Unii. Dodatkowo istnieją rozwiązania alternatywne: przywóz grupy Hansol (po uczciwych cenach) i niewielkie ilości przywozu z innych państw trzecich. Stwierdzenie dotyczące braku konkurencyjnej infrastruktury jest sprzeczne między innymi z oświadczeniem grupy Hansol z dnia 8 grudnia 2016 r., w którym opisano przemysł unijny jako „wysoce wydajny”. W odniesieniu do niewielkiego producenta unijnego zmiana decyzji jest możliwa, jeżeli istnieją lepsze perspektywy dotyczące LWTP. Jeśli chodzi o przemysł przetwórczy, uznaje się, że będzie korzystać ze znacznych mocy produkcyjnych przemysłu unijnego (jak stwierdzono w motywie 73), różnych wyżej wymienionych źródeł dostaw oraz przywróconej konkurencji na rynku Unii.
- (112) Grupa Hansol utrzymywała również, że środki byłyby sprzeczne z interesem konsumentów, którzy nie będą mieli dostępu do tańszego LWTP. Wobec braku jakichkolwiek istotnych dowodów na poparcie tego argumentu twierdzenie to zostało odrzucone.
- (113) Grupa Hansol utrzymywała również, że w wyniku wprowadzenia środków nastąpi napływ małych rolek z Chin, pojawią się nowe zakłady przetwarzania na granicy Unii z wolnym dostępem do surowców, co w konsekwencji spowoduje zakończenie działalności wielu przetwórców w Unii. Wobec braku jakichkolwiek istotnych dowodów na poparcie tego argumentu twierdzenie to zostało odrzucone.
- (114) Wobec braku innych uwag dotyczących interesu pozostałych zainteresowanych stron potwierdzono wnioski zawarte w motywach od 129 do 134 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5.3. Inne argumenty

- (115) Grupa Hansol stwierdziła, że wybrane grupy europejskich przedsiębiorstw dążą do sztucznego zwiększenia swoich zysków poprzez nakłonienie Komisji do nadużywania środków antydumpingowych.
- (116) Powyższy argument nie został poparty dalszymi dowodami. Komisja podkreśla, że dochodzenie było prowadzone w ramach obowiązujących przepisów i w poszanowaniu najwyższych standardów bezstronności i przejrzystości.

5.4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (117) Ze względu na brak innych uwag dotyczących interesu Unii potwierdzono wniosek wyciągnięty w motywie 135 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

6. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

6.1. Poziom usuwający szkodę

- (118) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń żadna ze stron nie zgłosiła uwag na temat zysku docelowego, który został przyjęty na etapie tymczasowym w celu obliczenia zaniżania cen. Żadna ze stron nie przedstawiła uwag na temat zysku docelowego również na etapie ostatecznym.
- (119) Grupa Hansol zakwestionowała stosowanie przez Komisję art. 2 ust. 9 przy obliczaniu szkody, stwierdzając, że art. 2 ust. 9 znajduje się w części rozporządzenia podstawowego zawierającej przepisy antydumpingowe i nie mógł być przez analogię zastosowany do obliczania marginesu szkody. Strona ta zakwestionowała twierdzenie, że obliczenie opiera się w dużej mierze na skorygowanych transakcjach sprzedaży małych rolek, będących innym produktem, którego nie dotyczy dochodzenie. Według grupy Hansol sprzedaż małych rolek do Unii przez jej powiązanych przetwórców i sprzedaż dużych rolek przez przemysł unijny nie konkurują ze sobą, a obliczając margines szkody na podstawie cen sprzedaży produktu, który nie jest produktem podobnym w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, Komisja naruszyła art. 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Strona poparła swoje stanowisko dotyczące związku przyczynowego, odwołując się do art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, sprawozdania Organu Apelacyjnego WTO, Chiny – Elektrotechniczne blachy teksturowane ⁽¹⁾ oraz sprawozdania zespołu orzekającego WTO, Chiny – Aparatura wykorzystująca promieniowanie rentgenowskie ⁽²⁾.
- (120) Celem obliczania marginesu szkody jest ustalenie, czy zastosowanie wobec ceny eksportowej towarów przywożonych po cenach dumpingowych niższej stawki celnej (niż stawka ustalona w oparciu o margines dumpingu) byłoby wystarczające do usunięcia szkody spowodowanej przez ten przywóz po cenach dumpingowych. Ocena ta powinna opierać się na poziomie ceny eksportowej na granicy Unii, który uważa się za poziom porównywalny z ceną *ex-works* przemysłu unijnego. W przypadku sprzedaży eksportowej za pośrednictwem importerów powiązanych, analogicznie do podejścia przyjętego przy obliczaniu marginesu dumpingu, cenę eksportową skonstruowano na podstawie ceny odsprzedaży pierwszemu niezależnemu klientowi, należycie dostosowanej zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Ponieważ cena eksportowa jest niezbędnym elementem w obliczaniu marginesu szkody, a wspomniany artykuł jest jedynym artykułem rozporządzenia podstawowego, który zawiera wskazówki dotyczące konstruowania ceny eksportowej, stosowanie tego artykułu w drodze analogii jest uzasadnione.
- (121) Komisja uznała, że na ustanowienie odpowiednich cen przywozu dla obliczania podjęcia cenowego i zaniżania cen nie powinien mieć wpływu fakt, czy wywóz przeznaczony jest dla powiązanych czy niepowiązanych przedsiębiorstw w Unii. Metoda stosowana przez Komisję zagwarantowała, że w obu sytuacjach traktowanie jest identyczne.
- (122) Obliczanie marginesu szkody powinno zwykle opierać się na porównaniu cen na poziomie, na którym ma miejsce konkurencja w UE. W tym przypadku jedynie niewielka część sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem jest dokonywana na rzecz niepowiązanych klientów w UE. Większość sprzedaży produktu objętego postępowaniem jest dokonywana na rzecz powiązanych przetwórców w Unii, którzy przetwarzają produkty na małe rolki. W takich okolicznościach największa konkurencja występuje na poziomie przetwórców powiązanych. Przez analogię do obliczeń dumpingu te ceny sprzedaży nie mogły być uznane za wiarygodne do celów obiektywnego porównania cen. W związku z tym ceny przywozu dla produktu objętego postępowaniem musiały zostać skonstruowane. W sekcji 2.2 powyżej podano dalsze powody, dla których nie można było pominąć małych rolek w obliczeniach oraz dla których, w przypadku pewnych transakcji, konieczne było skonstruowanie ceny eksportowej.
- (123) W zakresie, w jakim Komisja potwierdziła swoje podejście do uwzględnienia małych rolek do celów obliczeń, odesłania do art. 3 ust. 3 i art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, sprawozdania Organu Apelacyjnego WTO, Chiny – Elektrotechniczne blachy teksturowane oraz sprawozdania zespołu orzekającego WTO, Chiny – Aparatura wykorzystująca promieniowanie rentgenowskie, są pozbawione znaczenia dla sprawy.
- (124) Z powyższych względów Komisja uznała, że przyjęto właściwe podejście i odrzuciła powyższe argumenty.
- (125) Aby zastosować tę samą metodykę jak przy obliczaniu dumpingu, na etapie cel ostatecznych zdecydowano obliczyć margines szkody, stosując tę samą wagę, jak w sekcji 2.4.1 niniejszego rozporządzenia. To podejście i korekty wyjaśnione w sekcji 2 powyżej doprowadziły do przeglądu marginesu szkody ustalonego na etapie tymczasowym.

⁽¹⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, Chiny – Elektrotechniczne blachy teksturowane, WT/DS414/AB/R z dnia 18 października 2012 r., pkt 128.

⁽²⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, Chiny – Aparatura wykorzystująca promieniowanie rentgenowskie, WT/DS425/AB/R z dnia 26 lutego 2013 r., pkt 7.50.

- (126) Ostateczny margines szkody wyniósł 37,0 %.

6.2. Forma środków

- (127) Należy przypomnieć, że większość sprzedaży grupy Hansol odbywa się za pośrednictwem powiązanych stron w celu przetworzenia na małe rolki. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Hansol zakwestionowała fakt, że Komisja skonstruowała cenę CIF stosowaną jako mianownik w odniesieniu do tej sprzedaży (zob. motyw 51 powyżej). W tym względzie podniosła ona m.in., że cena CIF zastosowana tymczasowo przez Komisję jako mianownik przy obliczaniu dumpingu dla tej sprzedaży doprowadziłaby do ustalenia kwoty cła, która przewyższałaby poziom stwierdzonego dumpingu. Aby zaradzić temu rzekomemu problemowi, grupa Hansol zaproponowała, by Komisja zastosowała cło antydumpingowe w formie określonej kwoty za tonę zamiast cła *ad valorem*.
- (128) Wniosek ten został należycie przeanalizowany, a w świetle szczególnych okoliczności niniejszej sprawy w odniesieniu do ustalenia wiarygodnej ceny CIF dla tej sprzedaży Komisja uznała, że właściwsze byłoby użycie takiej formy cła, która nie wymaga ustalenia wiarygodnej ceny CIF. W związku z tym Komisja zdecydowała, że cło antydumpingowe powinno zostać nałożone w formie stałej kwoty w euro za tonę netto zamiast nałożonego tymczasowo cła *ad valorem*.

6.3. Środki ostateczne

- (129) Biorąc pod uwagę kwestie, o których mowa w powyższej sekcji, stawki cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii, przed ocleniem, powinny być oparte na marginesie dumpingu oraz wynosić:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu (%)	Ostateczny margines szkody (%)	Ostateczna stawka celna (%)	Ostateczna stała stawka celna – EUR/tonę
Republika Korei	Grupa Hansol (Hansol Paper Co., Ltd. i Hansol Ar-tone Paper Co., Ltd)	10,3	37,0	10,3	104,46
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	10,3	37,0	10,3	104,46

- (130) W następstwie dodatkowego ostatecznego ujawnienia ustaleń grupa Hansol stwierdziła, że cło specyficzne obliczone i przedstawione w ostatniej kolumnie powyższej tabeli odzwierciedla wysokość dumpingu przekraczającą poziom, który stwierdzono w toku dochodzenia. Przeprowadzone przez nią obliczenia, które umożliwiły wyciągnięcie takiego wniosku, były jednak błędne, ponieważ nie uwzględniały przypisanej wagi, jak opisano w motywie 46 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i w motywie 49 powyżej. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (131) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia.
- (132) Jak wyjaśniono również w motywie 50 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, poziom współpracy w tym przypadku był wysoki, ponieważ przywóz od współpracujących producentów eksportujących stanowił całość wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem. W związku z tym rezydualne cło antydumpingowe przyjęto na poziomie przedsiębiorstwa współpracującego.
- (133) W celu zapewnienia należytego egzekwowania ceł antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach bieżącego dochodzenia, ale także do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.

6.4. Ostateczne pobranie cła tymczasowego

- (134) Ze względu na ustaloną wysokość marginesów dumpingu oraz zważywszy na poziom szkody, jaką poniósł przemysł unijny, należy dokonać ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w formie tymczasowego cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem w sprawie celów tymczasowych. Kwoty zabezpieczone przekraczające ostateczną stawkę cła ustaloną zgodnie z art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia powinny zostać zwolnione.
- (135) Komitet ustanowiony na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036 nie wydał opinii,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów lekkiego papieru termoczułego o wadze 65 g/m² lub mniejszej, w rolkach o szerokości 20 cm lub większej, wadze rolki (wraz z papierem) wynoszącej 50 kg lub więcej i średnicy rolki (wraz z papierem) wynoszącej 40 cm lub więcej („duże rolki”), z powłoką bazową lub bez niej z jednej lub z obu stron, powleczonego termoczułą substancją po jednej lub obu stronach oraz z warstwą zewnętrzną lub bez niej, pochodzącego z Republiki Korei, obecnie objętego kodami CN ex 4809 90 00, ex 4811 90 00, ex 4816 90 00 oraz ex 4823 90 85 (kody TARIC: 4809 90 00 10, 4811 90 00 10, 4816 90 00 10, 4823 90 85 20).
2. Stawkę ostatecznego cła antydumpingowego mającą zastosowanie do produktu opisanego w ust. 1 ustala się na stałą kwotę wynoszącą 104,46 EUR za tonę netto.
3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowych celów antydumpingowych na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/2005 zostają ostatecznie pobrane. Kwoty zabezpieczone przekraczające stawkę cła określoną w art. 1 ust. 2 zostają zwolnione.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 maja 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący